

Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem

Galerie Emila Filly v Ústí nad Labem

To snad ani nemůže být pravda

12. 11. (vernisaž) – 11. 12. 2014

Kurátoři: Michal & Zdena Kolečkovi

Jiří David, Department for Public Appearances, Nuša Djak, Adam Chmiel, Lukáš Machalický, Svätopluk Mikyta, Csaba Nemes, Rafani, Joachim Seinfeld, Jan Štěpánová, Slaven Tolj, Dušan Zahoranský, Jana Želibská

Čtvrtstoletí po pádu Železné opony jsme pozapomněli nejen na dobrodružnou porevoluční euforii, která je v kolektivní paměti postupně redukována na zprofanovaná tvrzení o „nepřehledném budování kapitalismu“ nebo „kolektivním rozkrádání republiky“, ale z našeho povědomí dočista vymizely také mravní étos té doby i neskrývaná radost ze získání svobody. Stále více se v individuální rovině i širším společenském kontextu soustředíme na krátkozraké přežívání, adoraný potenciál ekonomického růstu, budování kariér, konstrukcí a výkladů zdánlivě objektivních jevů, které však mohou být nazírány i zcela odlišným úhlem pohledu nezatíženým balastem vlastní minulosti. Sto let po vypuknutí první světové války a sedmdesát let po ukončení té druhé sice dokážeme historicky analyzovat chyby svých předků, ale zároveň nejsme ochotni nalézat paralely se současným děním. S naivním přesvědčením o tom, že naše pevné postavení nikdy nic neohrozí, stojíme v údivu nad dynamikou osudu a bez ustání šeptáme větu: To snad ani nemůže být pravda!

Umělci přizvaní k účasti na výstavě se opakovaně ve své tvorbě pokoušejí aktivně vstupovat do diskusí nad aktuálními společenskými tématy. Někdy spektakulární formou a jindy zase prostřednictvím intimních gest upozorňují na nebezpečí plynoucí ze zdánlivě vzdálených událostí – civilizačních konfliktů, genderových stereotypů, náboženských dogmat, vojenských agresí, územních expanzí – nezřídka motivovaných chamtivostí zvolených i samozvaných vůdců nebo zájmových, lobbistických či politických skupin. Tito autoři umanutě modelují vizuální znaky reprezentující protikladné proudy v širokém řečišti veřejného prostoru, a kultivují tak tuto novodobou agoru globalizované polis navzdory soustavným snahám o její ideologickou intoxikaci a mocenské ovládnutí.

Tajemnou mantru, složenou z oněch šesti krátkých úderných slov TO SNAD ANI NEMŮŽE BÝT PRAVDA, cedíme skrz zuby v rozechvění a trpělivém očekávání katarze, která nepřichází. TO SNAD ANI NEMŮŽE BÝT PRAVDA, trousíme na půl úst s každou další medializovanou kauzou. Aby se zlá a pomstychtivá rétorika NESTALA PRAVDOU, která stravuje, která požírá občanskou společnost, lze či podsouvá falešná řešení, je třeba se plochému a paušalizujícímu pohledu opakovaně stavět do konstruktivní opozice a nebezpečná dogmata rozklíčovat a analyzovat. To je ostatně úkolem každého z nás, ale umělci oslovení pro tuto výstavu jsou vůči pojmenování negativních společenských jevů obzvláště a mimořádně citliví.

K výstavě je připraven bohatý doprovodný program včetně komentovaných prohlídek, vzpomínkové akce na studentský stávkový výbor z roku 1989 nazvané Sametový prach, prezentace divácky

úspěšného projektu fiktivní cestovní kanceláře Corrupt Tour nebo uskutečnění Maratonu ve psaní dopisů světovým politikům ve spolupráci s organizací Amnesty International.